

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Informační zdroje, prameny, práce s prameny, bibliografické citace, citáty a odkazy

(pomůcka pro předmět VF391 Bakalářský seminář)

Význam pramenů pro závěrečnou práci spočívá v tom, že z nich čerpáme informace, data, poznatky apod. pro vlastní odbornou (výzkumnou) práci. Dále, při vyhledávání a zpracovávání pramenů může také dojít ke zpřesňování, zúžení či změně tématu, zadání nebo cílů práce. Pro svou práci čerpáme jak z literárních, tak kvantitativních zdrojů.

Dobré důvody, proč číst literaturu:

- (1) v průběhu čtení dojde k ujasnění výzkumného problému a cílů práce: problém či cíle mohou být na začátku (před a při hledání a shromažďování literatury) široké, obecné, nejasné, ale v průběhu studování literatury se problém zužuje, konkretizuje a vyjasňuje až autor dospěje k preciznímu, konkrétnímu a jasně formulovanému výzkumnému problému, příp. výzkumných otázek, hypotéze a cílů práce;
- (2) z literatury jsou čerpány všechny potřebné poznatky, vědomosti a informace pro práci – na základě studia relevantní literatury by se autor měl stát expertem pro dané téma;
- (3) v literatuře jsou vyhledány metody vhodné pro vlastní výzkum – autor se seznámí s metodami již použitými, jejich výhodami či nevýhodami, jak fungovaly nebo nefungovaly apod. (Autor se nechá inspirovat cizími pracemi, výzkumy.)

Prameny lze rozdělit např. na tištěné a elektronické, příp. jiné (mluvené slovo, obrazové apod.). Některé prameny mohou být dostupné jak v tištěné, tak v elektronické podobě, jiné pouze v tištěné nebo pouze v elektronické (na internetových stránkách, v databázích, na CD-ROMech).

Druhy pramenů – např.:

1. monografie, sborníky, učebnice
2. odborný tisk (časopisy, noviny)
3. dokumenty na internetu (je třeba rozlišovat elektronickou verzi tištěného pramene od pramene vytvořeného pro internet)
4. informace z elektronických zdrojů

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

5. záznamy mluveného slova

6. záznamy obrazové

Knihy mají oproti časopisům výhodu v tom, že jsou v nich obvykle publikovány důležité poznatky, že publikované poznatky jsou kvalitní a integrované s dalšími poznatky do nějakého celku znalostí o dané problematice (poznatky jsou v souvislostech, v kontextu). Nevýhodou knih někdy je, že některé poznatky v nich obsažené jsou zastaralé, že nezahrnují „novinky“ v oboru apod. (kniha např. může obsahovat nějakou teorii / hypotézu, ale nebude obsahovat poznatky o jejím testování, ze kterých např. může vyplynout, že teorie neplatí a že byla pro vysvětlení daného jevu navržena nová hypotéza).

Naproti tomu články v časopisech (příspěvky ve sbornících z konferencí) mohou obsahovat aktuální poznatky, ale tyto nemusí být dány do souvislostí, „zarámovány“ obecnějšími poznatky apod. Pro závěrečnou práci by se mělo přednostně čerpat z časopisů vědeckých. Na nejvyšší úrovni jsou časopisy s tzv. impakt faktorem. Články v nich publikované lze hledat na http://apps.webofknowledge.com/WOS_GeneralSearch_input.do?product=WOS&search_mode=GeneralSearch&SID=D3U2bAmTNBStChyncYX&preferencesSaved=. Nejen impaktované články jsou dostupné v databázi Scopus (<https://www.scopus.com/search/form.uri?display=basic>). Vědecké časopisy vydávají vysoké školy (fakulty), viz <https://veda.vse.cz/publikace/vedecke-casopisy/seznam-vedeckych-casopisu-vse/>).

Prameny rozlišujeme na primární a sekundární. Rozlišení závisí na tématu, předmětu a cílech práce. Např. primárními prameny pro práci o tzv. Niskanenově modelu byrokracie jsou původní Niskanenovy práce a sekundárními prameny jsou studie o Niskanenově modelu od jiných autorů, knihy o efektivnosti ve veřejném sektoru nebo texty z oboru teorie veřejné volby, ve kterých se odkazuje na „teorii byrokracie“. Jeden pramen může být považován za primární pro určitý účel a za sekundární pro jiný účel – záleží na výzkumném problému nebo cíli práce. Pro zpracování závěrečné práce používáme jak prameny primární, tak sekundární. Je žádoucí, aby autor pracoval s primárními prameny zejména tehdy, když zpracovává ústřední, podstatný, významný, vlastní problém / otázku / cíl práce. Někdy nelze zpracovat primární prameny z důvodu jejich nedostupnosti (prostorové, finanční, jazykové apod.) – v takovém případě lze v diplomce využít sekundárních pramenů, které např. citují z primárního pramene nebo „píší o“ problému pojednaném v primárním pramenu. (Překlady můžeme považovat v ekonomickém výzkumu za primární prameny.)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Kde literární prameny hledat? Nejprve by se mělo začít v klasických, kamenných knihovnách. Pro studenty VŠE v Praze je nejbližší knihovna na VŠE (<https://knihovna.vse.cz/>). Mohli by však navštívit i knihovnu CERGE-EI (<https://www.cerge-ei.cz/library>) nebo Národní knihovnu (<https://www.nkp.cz/>). Potom prohledáme elektronické zdroje dostupné prostřednictvím internetu. VŠE v Praze nabízí portál econlib.cz, odkud jsou dostupné zejména:

- [EBSCO](#)
- [ProQuest](#)
- [EconLit](#)
- [JSTOR](#)
- [OECD iLibrary](#)

Další elektronické zdroje, které by mohli studenti využít, jsou na příklad:

- RePEc (Research Papers in Economics): <http://www.repec.org>. Nabízí on-line výzkumné studie (working papers) a články v odborném tisku, dostupné např. v EconPapers.
- NBER (National Bureau of Economic Research): <http://www.nber.org>. Nabízí on-line výzkumné studie (vyhledávání na <http://www.nber.org/papers/>).
- SSRN (Social Science Electronic Publishing): <http://www.ssrn.com>. Nabízí on-line výzkumné studie (papers).

Relevantní informace, hlavně praktického rázu, je dobré hledat na webových stránkách odborných institucí, a to jak národních (ministerstva), tak mezinárodních, např.:

- Dokumenty Světové banky: <http://www-wds.worldbank.org/>
- Publikace Mezinárodního měnového fondu: <http://www.imf.org/external/pubind.htm>

Data pro analýzu

Data lze rozlišit na kvantitativní a kvalitativní nebo podle času na průřezová (na dané časové období) a časové řady (resp. hodnoty za dvě období, např. data panelová).

Podle zdroje rozlišujeme data sekundární, tj. data ze sekundárních zdrojů (tj. již sebraná – dostupná, a to pro různé účely), a data primární, resp. data z primárních zdrojů (tj. ještě nesebraná, která shromáždí výzkumník speciálně pro svůj výzkum).

Sekundární zdroje dat:

- publikace vydávané vládními nebo mezinárodními institucemi (ČSÚ, ministerstva, výzkumné ústavy, OECD, WB, MMF): obsahují data shromažďovaná těmito institucemi, např. v daných časových intervalech (např. ročenky, výroční zprávy apod.)
- statistiky a výzkumy dalších specializovaných institucí: např. průzkumy veřejného mínění, statistická šetření prováděná na zakázku (pro vládu, pro firmy)
- dřívější výzkumy: pro vlastní výzkum sebrali autoři data, která mohou být k dispozici dalším výzkumníkům (často lze z provedených výzkumů získat informaci o zdroji použitých dat, např. o existujícím šetření nebo statistice nebo instituci, která se sběrem určitých dat zabývá) nebo výsledky analýz lze použít jako vstupní data pro jiný výzkum
- osobní záznamy: vedené určitými osobami (zdroj např. historických informací)
- masmédia: zprávy z novin, časopisů apod.
- další: interní dokumenty a evidence organizací (např. účetní evidence), výroční zprávy, jiné dokumenty apod.

Kvalitními zdroji kvantitativních dat jsou databáze statistických úřadů či informační systémy státních úřadů, např.:

- ČSÚ: <https://www.czso.cz/csu/czso/statistiky>,
- MF: [https://www.mfcr.cz/cs/o-ministerstvu/informacni-systemy_a https://monitor.statnipokladna.cz/2018/](https://www.mfcr.cz/cs/o-ministerstvu/informacni-systemy_a_https://monitor.statnipokladna.cz/2018/)
- Eurostat: <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>
- OECD: <https://data.oecd.org/>

Problémy s použitím dat ze sekundárních zdrojů:

- platnost (přesnost) a spolehlivost: závisí na zdroji – srov. platnost (přesnost) dat získaných přímo z publikací ČSÚ a převzatých z novin nebo dat sebraných specializovanou institucí a zaznamenaných osobou pro soukromé účely
- zkreslení: data z některých zdrojů mohou být ovlivněna osobou, která je shromažďuje nebo zveřejňuje – záleží na míře rigoróznosti a objektivitě, se kterou jsou data shromážděna,

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

zpracována a zveřejněna, rigoróznost a objektivitu lze ve větší míře očekávat u dat získaných od institucí specializovaných na sběr dat

- dostupnost dat: před provedením výzkumu (analýzy) je potřeba zjistit, zda jsou požadovaná data dostupná, resp. za jakých podmínek, data mohou být poskytována zdarma či za úplaty, nebo nemusí být veřejnosti poskytována, příp. jsou poskytována za zvláštních podmínek
- formát dat: je třeba ověřit, zda jsou dostupná data ve formátu požadovaném pro analýzu (např. jestli jsou kategorizována, tříděna, rozčleněna podle požadavků výzkumníka)

Pokud nejsou dostupná data z tzv. sekundárních zdrojů, může se výzkumník pokusit provést tzv. primární sběr dat (viz [pracovní text č. 4](#)).

Rešerše literatury

Po výběru tématu práce začneme k němu hledat prameny. Údaje o (potenciálních) pramenech lze získat zejména:

- (1) na základě výsledku hledání podle klíčových slova v katalogu knihovny nebo ve vyhledávači v elektronickém zdroji,
- (2) pomocí bibliografických údajů z příručních publikací, encyklopedií, bibliografických časopisů apod.,
- (3) pomocí bibliografie z vybraných prací (učebnice, články, studie apod.).

Obvyklým způsobem je hledání pomocí klíčových slov. Používá se hlavně na začátku rešerše, kdy autor zatím nemá k tématu žádné prameny. Úspěch rešerše závisí na volbě klíčových slov. Klíčová slova jsou specifická, charakteristická slova pro dané téma. Je vhodné zadávat i synonyma a slova mající variantní pravopis a širší či užší termíny pokrývající dané téma. Je žádoucí hledat také v anglicky psaných pramenech. Ideální je najít pramen, ve kterém se řeší výzkumný problém, který chce autor řešit ve své závěrečné práci, a použít seznam literatury, který pravděpodobně obsahuje relevantní prameny. Z nich si vytipujeme konkrétní díla, která vyhledáváme pomocí jmen autorů nebo názvů děl. Souběžně s hledáním si vytipováváme vhodné prameny pro vlastní práci, a to především dle názvu nebo dle abstraktu. Lepší je vytipovat pramenů více než méně. Vytipované prameny shromáždíme. Aby bylo možné prameny pro závěrečnou práci shromáždit a zpracovat, je nutné, aby byly autorovi(ce) dostupné. Je zapotřebí zjistit:

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

- (1) kde je vybraný pramen uložen -“fyzicky” nebo v elektronické podobě,
- (2) zda je k němu “volný” přístup nebo zda je nutno splnit určité podmínky - placený přístup, povolení apod.,
- (3) zda je auror(ka) schopen(a) s pramenem pracovat – jazyk, odborná úroveň.

Vybrané prameny je třeba si vypůjčit, stáhnout z internetových stránek, koupit apod. Výhodné je pořizovat si kopie vybraných materiálů (např. článků).

Hledání údajů o potenciálních pramenech a vyhledávání a opatrování pramenů je spojeno se zběžným čtením již nalezených pramenů, informací, hesel v encyklopediích apod. Během hledání, pořizování a zpracovávání pramenů se objevují údaje o dalších pramenech – odkazy v textech na další studie – které jsou zařazeny do seznamu pramenů a následně vyhledány a event. zpracovány. Dále jsou zjišťovány další informace o již identifikovaných, ale ještě nečtených pramenech – na jejich základě je možno “přehodnotit” význam pramene pro práci.

Vyhledané či zpracované prameny si evidujeme v seznamu literatury, tj. zapisujeme si bibliografické údaje o pramenech (bibliografické citace – viz dále), který je výhodné sestavovat průběžně při zpracovávání pramenů. Tento seznam se postupně rozšiřuje, upravuje atd. a na konci může posloužit jako seznam literatury v závěrečné práci. Bibliografie sestavená v průběhu zpracování rešerše nemusí nutně odpovídat seznamu literatury na konci závěrečné práce (seznam použité literatury pak může buď zahrnovat jen část shromážděné bibliografie nebo být s ní totožný) - ne všechny vyhledané a zpracované prameny jsou nakonec v závěrečné práci použity (zejména tehdy, dojde-li v průběhu zpracování bibliografie a pramenů ke změně v zaměření práce). Avšak rozsáhlá bibliografie je užitečná, např. pro další práce. Nakonec, do seznamu literatury v závěrečné práci by se nikdy neměl dostat pramen, který autor(ka) práce nikdy neměl(a) v ruce.

Pro závěrečnou práci by měl být shromážděn a zpracován přiměřený rozsah pramenů. Rozsah závisí na tématu, vymezení problému práce, cílech práce atd. V bibliografii (seznamu pramenů) by se měly vyskytovat všechny důležité prameny k danému problému. Počet titulů také bude záviset na rozsahu potenciálních pramenů, ze kterých lze čerpat, resp. které jsou dostupné. Podle zadání práce by měl seznam pramenů v závěrečné práci svědčit např. o systematickém přehledu autora(ky) o dané problematice nebo o podrobných znalostech konkrétního problému apod. (Uvádí se, že by autor píšící o nějakém problému měl mít přehled o všech sekundárních pramenech souvisejících k danému tématu.)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Bibliografické údaje o všech použitých pramenech jsou uváděny podle určitých zásad, tj. normy ČSN ISO 690. Výklad normy je zpracován v publikaci dostupné na <https://www.citace.com/CSN-ISO-690>. Pravidla jsou na to, aby bibliografické citace byly provedeny tak, aby kdokoliv mohl podle nich najít jakékoliv prameny nebo aby čtenář v textu podle citace jednoznačně poznal, na který pramen autor odkazuje. Bibliografická citace musí obsahovat všechny náležité údaje pro přesnou identifikaci pramene. Správné používání citací je známkou “profesionality” autora(ky).

Bibliografická citace se používá: (1) při vytváření bibliografie, (2) při pořizování výpisků z literatury, (3) pro citování pramenů v poznámce pod čarou, na konci stránky nebo kapitoly (viz dále) a (4) pro vytváření seznamu literatury na konci závěrečné práce.

Lze jen doporučit, aby si autor osvojil zásady citování údajů o pramenech od začátku práce, tj. již při hledání, shromažďování a studování pramenů (literatury).

Odkaz na pramen v práci můžeme provést dvojím způsobem:

- (1) Bibliografickou citaci umístíme jako poznámku pod čarou dole na stránce (příp. jako poznámku na konci kapitoly nebo celé diplomky). Odkazování jako poznámka pod čarou je výhodné, pokud se na daný pramen odkazuje v textu jednou, resp. velmi zřídka.
- (2) Do textu uvedeme příjmení autora a rok vydání, např. Eco (1997) nebo (Eco, 1997) – podle kontextu. Do závorky lze za rok napsat i číslo stránky v případě, odkazujeme-li na citát, např. Eco (1997:50) nebo (Eco, 1997:50). Tento způsob odkazování je výhodný pro častější odkazování na prameny a v případě, používá-li se přímo v textu jméno citovaného autora. Je-li v textu odkazováno na prameny tímto způsobem, musí být seznam literatury na konci práce přizpůsoben, tzn. že rok vydání je uveden v závorce za jménem autora (viz seznam literatury k tomuto textu). Pokud je použito několik prací od jednoho autora vydaných v témže roce, uvádí se k letopočtu malé písmeno abecedy: a, b, c atd.

Odkazy musí být naprosto jasné a srozumitelné – zvláště tehdy, vyskytuje-li se v jednom odstavci více odkazů.

Při práci s prameny by se autoři měli vyhnout některým praktikám. Např. texty z primárních pramenů by neměly být citovány ze sekundárních pramenů, s výjimkou kdy není dostupný primární pramen a sekundární pramen je napsán seriózním a věrohodným autorem. Dále, nelze nikdy předstírat, že citace použité ze sekundárního pramene pochází z pramene primárního.

Při zpracování, tj. čtení, literatury se doporučuje dodržovat následující doporučení:

- (1) uplatňovat metodu “trojího čtení”: při prvním, zběžném čtení se čtenář seznámí s obsahem publikace, při druhém čtení se zaměří na vybrané kapitoly nebo pasáže a při třetím čtení studuje podrobně vybraný problém;
- (2) při pročitání literatury čtenář třídí poznámky a výpisky tematicky: k jednotlivým tématům, na která narazí a která se hodí pro závěrečnou práci, shromažďuje poznámky, výpisky a odkazy na prameny (podklady je možno shromažďovat ve složkách, elektronických souborech apod.), místo jednotlivých témat je možné shromažďovat podklady přímo ke kapitolám a podkapitolám závěrečné práce (předpokládá se, že existuje nějaká struktura práce);
- (3) zvláště sledovat teorie a metody, které se týkají zkoumané problematiky, a sledovat také kritiku teorií nebo metod;
- (4) při studiu literatury si všimnout, zda byly uváděné poznatky, které čtenář získává, potvrzeny (např. výzkumem), jestli jsou věrohodné, zda se na nich shoduje několik autorů apod. nebo zda jde spíše o spekulace, fámy, nepodložená tvrzení apod. (o věrohodnosti poznatku často napoví renomé autora publikace nebo citace v jiných publikacích);
- (5) všimnout si, nakolik jsou uváděné poznatky zobecněné a nakolik jsou konkrétní a specifické pro určitou oblast;
- (6) sledovat rozdíly v názorech na určitý problém, jev apod., vhodné je vyjádřit vlastní názor na tyto rozdíly;
- (7) identifikovat tzv. bílá místa, tj. neprobádané oblasti v dané problematice, otevřené otázky atd. (lze využít jako inspiraci pro vlastní výzkum).

Na základě rešerše literatury se vytvoří projekt závěrečné práce, tj. je precizován výzkumný problém, formulován cíl práce, navržen postup a metoda, jak cíl splnit, nebo identifikovány zdroje kvantitativních dat pro analýzu, resp. nastíněn obsah jednotlivých kapitol. Konkrétním výstupem prostudování relevantní literatury může být přehled literatury, tj. souvislý text obsahující informace o nastudované relevantní literatuře a hlavní poznatky načerpané z této literatury. Tento přehled literatury, tj. přehled o tom, co kdo na dané téma napsal, se může stát první kapitolou závěrečné práce.

Dalším důležitým výstupem ze čtení literatury je tzv. teoretický rámec či teoretická východiska práce. Také tento teoretický rámec se může stát první kapitolou práce. Teoretický rámec obsahuje teorie (všechny nebo které čtenář objeví) či modely týkající se jím zkoumané problematiky. Teorií či modelů

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

může být několik nebo také velké množství, teorie mohou být protikladné, teorie budou vysvětlovat daný jev různě, budou zohledňovat různá hlediska, aspekty či pohledy na problém, teorie mohou spadat do jedné disciplíny nebo pocházet z různých disciplín atd. Je třeba jednotlivé teorie popsat, posoudit, nakolik a v čem se shodují, rozcházejí apod.

Mezi přehledem literatury a teoretickým rámcem je rozdíl mj. v tom, že v přehledu se mohou vyskytnout jak teoretické práce, tak empirické studie, kdežto v teoretickém rámci budou zahrnuty pouze teorie nebo modely.

Z teoretického rámce bude pro další práci vybrána určitá teorie či model, který bude významný pro vlastní výzkum.

Citát, parafráze a plagiát

Při psaní závěrečné práce se nevyhneme citacím z textů jiných autorů. Některé myšlenky budeme citovat doslovně, některé parafrázujeme.

Citace (= citát) je doslovný přepis textu cizího autora. Citát je v textu vyznačen, viz dále. U citace musí být uveden odkaz na pramen, viz dále.

Parafráze je vyjádření cizího sdělení, textu či myšlenky vlastními slovy (přeformulace). Také u parafráze se uvádí, čí myšlenky autor zpracoval. Parafráze není v uvozovkách.

Plagiát je špatně provedená citace nebo parafráze, např. citát bez uvozovek a uvedení autora nebo skoro doslovný opis cizího textu vydávaný za parafrázi. Používání plagiátu se považuje za nesprávný postup v závěrečné práci.

Charakteristiky správně provedené parafráze: (1) je kratší než původní text, (2) může být delší než původní text, pokud je v původním textu myšlenka podána velmi zhuštěně, (3) není opsána slovo od slova, ale může obsahovat stejné výrazy jako původní text (někdy se nelze vyhnout používání stejných výrazů). Důkazem o dobrém parafrázování je schopnost vyjádřit původní text, aniž bychom jej měli k dispozici – to svědčí také o pochopení parafrázovaných myšlenek. V závěrečné práci je možné v rámci parafráze použít i citáty v uvozovkách.

Pro zpracování pramenů lze doporučit, aby si autor důsledně označil citáty a parafráze. Chybou je jak doslovně opsaný text úmyslně bez uvozovek vydávaný za parafrázi, tak opomenutí uvozovek při citaci z důvodu, že při zpracování pramenů si autor zapomněl poznamenat, že jde o citát.

Zásady citování (používání doslovných citací cizích textů)

- Citovat se má v “rozumné” míře. Není dobré citovat příliš často, aby nezanikly autorovy vlastní myšlenky.
- Z primárních pramenů je vhodné citovat definice, zásadní myšlenky, názory, argumenty z teorií, modelů či autorů apod. V případě primárních pramenů by se mělo citovat z prvního vydání nebo posledního upraveného, aktualizovaného vydání. Ze sekundárních pramenů citujeme tehdy, pokud citát obsahuje novou, důležitou myšlenku nebo citátem chceme podpořit vlastní názor či argument. Není třeba používat citátu pro potvrzení běžně známého jevu či skutečnosti. Je třeba citovat z důvěryhodných, seriózních pramenů. V ekonomické práci se často citují i statistické údaje, výsledky empirických studií, průzkumů apod.
- Někdy je zapotřebí citovat v originálním jazyce (to když je důležitá formulace či výrazy v citátu), většinou však postačí překlad.
- Citovanou myšlenku buď plně sdílíme nebo můžeme k citátu připojit vlastní komentář či výhrady.
- Pokud citovaná pasáž nepřesáhne 2 – 3 řádky, tak se citát uvede v uvozovkách přímo v textu. Pokud je citát delší, uvede se citace jako samostatný odstavec, který je od ostatního textu oddělen větší mezerou mezi odstavci nebo je celý odsazen. Že jde o citát, je vyjádřeno hustějším řádkováním nebo menší velikostí písma. Text tohoto zvláštního odstavce se nedává do uvozovek. Za větou, která citát uvozuje, následuje dvojtečka.
- Citát je doslovným, přesným opisem textu. Pokud je z textu vynechána záměrně nějaká část (která není např. pro pochopení myšlenky potřebná), musí ji nahradit tři tečky. Vlastní poznámky nebo vsuvky jsou do citátu vkládány do hranatých závorek. Pokud na rozdíl od autora citátu zvýrazníme (podtržením, kurzívou) text citátu nebo jeho část, musíme na to v hranatých závorkách upozornit. Vyskytuje-li se v originále chyba (věcná či gramatická), neopravujeme ji v citátu, ale upozorníme na ni výrazem “sic” [sík].
- U citátů musí být uveden odkaz na pramen. Na pramen upozorňujeme také v případě parafrází nebo pokud chceme čtenáře odkázat na další autory.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Použitá literatura

1. Eco, U. (1997) *Jak napsat diplomovou práci*. Votobia. Olomouc. (překlad) Dostupné v CIKS u VŠE
2. Kumar, R. (1999) *Research Methodology. A Step-By-Step Guide for Beginners*. Sage Publications.
(1. vydání u Addison Wesley Longman Australia Pty Limited, 1996)